

Ἦχον δ'. Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν. Εἰς τὴν Εἴσοδ. τοῦ Τάφου, ψάλ. Θρηνώ καὶ ὀδύρομ. καὶ Τέλος.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ αὐτὴ τάξις ψάλλεται εἰς ἅπανταν τοὺς Κοιμηθέντας· καὶ εἰς Βασιλεῖς, καὶ εἰς Πατριάρχας καὶ εἰς Ἀρχ. καὶ εἰς ἄνδρας, καὶ εἰς γυναῖκας, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ βρέφη ἀκόμη, ἐκτὸς τῶν κατ' Ἦχον. Ἰδιομέλωζ. προσθέσει δὲ τῆς τῶν βρεφῶν Εὐχῆς, ὡς τοῖς πᾶσι δῆλον.

« Πάντες γὰρ ὑμεῖς, εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ».

(Παύλου Ἐπιστολὴ Β'. Πρὸς Κορινθίους Κερ. γ'.)

Τῆς ΣΤ'. Οἰκουμεικῆς Συνόδου, Περὶ Μνημοσύνων.

Τὰ τρίτα, ἅπερ γίνονται εἰς τοὺς κεκοιμημένους ἀδελφοὺς, δηλοῦσι κατὰ τὸν Ἱερὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, ὅτι ὁ κοιμηθεὶς ἀδελφὸς ὑπὸ τῆς Ἀγ. Τριάδος ἐξ ἀρχῆς συνετέθη. Τὰ δὲ ἔννα τῶν κεκοιμημένων σημαίνουσιν, ὅτι ὁ διαλυθεὶς εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ἔχει νὰ συγκαταριθμηθῇ μὲ τὰ ἔννεα ἄϋλα τάγματα τῶν Ἀγγέλων, ὡς ἄϋλος καὶ αὐτός. Τὰ δὲ Τεσσαρακοστὰ δηλοῦσιν, ὅτι ἐν τῇ μελλούσῃ Ἀναστάσει, συνεθεὶς πάλιν κατὰ τρόπον ὑψηλότερον, ἔχει καὶ αὐτὸς ν' ἀναληφθῇ ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἀρπαγείῃ ἐν νεφέλαις, νὰ ὑπαντήσῃ τῷ Κριτῇ Ταύτας τὰς τρεῖς καταστάσεις τοῦ ἀνθρώπου σημαίνουσι καὶ τὰ τρίμηνα, καὶ τὰ ἐξάμηνα, καὶ τὰ ἑνεάμηνα. **Καὶ** ἀπλῶς εἰπεῖν, ὑπὲρ καθαρισμοῦ τοῦ ἀποθανόντος ταῦτα τελοῦνται.

Τέλος ἀγαθόν, Χριστὲ παντελεῆμον,
Δός μοι τοῦ βίου, δέομαι ὁ παντλήμων.
Εἰς Σὲ γὰρ θαρρῶ ἀδιστάκτω καρδίᾳ·
Εἰ καὶ ἥμαρτον ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

